תפארת שלמה — לשבת חול המועד סוכות

(בפ' כי תשא) ראה אתה אומר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני וכו' ויאמר הראני נא את כבודך. צריך להתבונן מה ענין הבקשה זו לכאן הול"ל זה בשעת מתן תורה או בשעת עשיית הנסים במקום אחר אבל הענין הוא כי זהו דרך הצדיקים לבלתי לבקש גדולה לעצמם רק מה ששייך לטובת הכלל כל ישראל כמ"ש משה ליתרו כי יהי' להם דבר בא אלי. כי הוקשה הדבר ליתרו על משה מה לו לבלות זמן במשפטי ישראל ועניניהם הלא טוב לו יותר במעלה העליונה לדבר עם השכינה ולזה השיבו כי יהי' להם דבר בא אלי. ר"ל ע"י דבריהם ועסקיהם בא אלי הש"י לדבר עמי. ובכן עתה אחר אותה המעשה רצה להעלות את בנ"י למדרגה גבוה לכן אמר משה אתה אומר אלי העל את העם במעלה העליונה ואני אין בידי כלום ואיך אעלם הודיעני נא את דרכיך למען אוכל להעלות אותם ולהתפלל עליהם בכל עת כדרך הצדיקים המתפללים על דורם. והש"י ב"ה כאשר ראה אמיתית הענין בכוונתו הטובה הורהו שלש עשרה מדות של רחמים וזה הי' כוונתו מתחלה באמת וכאשר הורהו י"ג מכילין דרחמי מיד וימהר משה ויקד ארצה וישתחו ובחי' ההשתחוי' נודע בהאר"י ז"ל שהוא להמשיך החסדים למטה לעולם הזה. וזהו מני אז והלאה גם עתה לא כלו רחמיו וחסדיו מאתנו. וזה שפרש"י בפ' ואתחנן אעפ"י שיש להם לצדיקים לתלות במעשיהם הטובים ר"ל להתפלל על השגות וידיעות הבורא אינם מבקשים מאת הבורא ב"ה רק מתנת חנם. ר"ל לתת המתנה לטובת הכלל ולא לכבוד עצמם הם דורשים. והבן:

(בחי' יעקב) ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו. כבר בארנו כי זהו רמוז על שם נח"ל המתעורר ברצון ביום השבת וכאשר בנ"י חלילה הם בצרה הש"י מגביהם עד השם הזה לרחמים עליהם כמ"ש ויקחם ויעבירם את הנחל. וזהו נחלת יעקב. נחלה בלי מצרים. כי על השם הזה אין מצרים ואין שליטה לסט"א ובחי' יעקב הוא העולה עד הדעת כמ"ש ויותר יעקב לבדו במקום גבוה ההוא. וזהו וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב במעלה הגבוה ההוא הוא שוכן בטח ובדד ושאנן. וז"ש אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ר"ל הלא ראיתם וידעתם מאד כי במצרים הוא מקום אחיזת החיצונים. עכ"ז ואשא אתכם על כנפי נשרי"ם הוא נ' שער"י רחמי"ם ואמרתי מוטב יכנס החץ בי ולא בבני הוא העמוד הענן הסוכך עליהם מפני המצרים והוא מקיף עליהם בבחי' סוכה המקיף מן החיצונים זהו בחי' מעלה אחת שהש"י מקיף על בנ"י לבל ישלטו בהם זרים. אכן עוד יש בחי' אחרת הנרמזה בבחי' סוכה והוא ע"ד שכתוב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך כי כן כל המעלות והטובות והקדושות הבאות מהש"י להאדם על כולם צריך להיות עליהם סוכה סביב להצדיקים להסתירם מפני זרים כי גם היזק ראי' שמי' היזק והוא שנאמר במשה ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים כי היא כשראתה עמו שכינה וכי הוא טוב לבד הצפינה אותו לבל ידע איש ממנו. וזהו הענין ויבא משה בתוך הענן ויכסהו הענן פי' למשה מפני זולתו לבל

יראוהו במעלה הרמה. ובכן צריך לדעת ולהבין כל איש חסיד אשר יגיע וישיג לאיזה מעלה להיותו יושב בסתר ולכסות ולהסתיר עצמו בל יוודע לאיש. כי זהו מזיק מאד מאד וכמובן זה מזוה"ק בענין העמוד בג"ע התחתון להעליון שעוברים ועולים בו הנשמות הצדיקים בהסתר מפני זולתם ע"ש בזוהר הקדוש ואם זה בעולם הנשמות ומכ"ש בעולם הזה שכולו קנאה ושנאה ותחרות וכבר נודע זה האמת לחסידי עליון וע"ז אמור מה רב טובך אשר צפנת ליראיך כי גם בג"ע הקב"ה צופנם ומסתירם מפני רעיהם ובכזה אמרו חכז"ל גנזו לצדיקים לע"ל ר"ל בטובם לצדיקים יגנזם הש"י ויהי' להם למסתור. וז"ש כי יצפנני בסוכה ביום רעה הרמוז על בחי' הראשונה הנ"ל שבארנו כמ"ש ופרוס עלינו סוכת רחמים וחיים ושלום. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב וכו' ונאמר עוד יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני הרמוז על בחי' השנית במעלת הצדיקים היושבים בסתר עליון ובהצנע לכת עם הש"י. והנה זהו בחי' מצות סוכה הבאה אחר ימים הקדושים להיות למחסה ולמסתור על האורות היורדים בר"ה ויו"כ כאם המסוככת על בני' לבל יכם כל פגע וכל און חלילה. וזהו הי' בחי' פרשז עליו עננו ופרשו עליו בגד תכלת על הארון להסתיר על האורות היוצאים מן הארון כי תכלת מבחי' תכלא בחי' הצמצום. והנה לכך הסוכה פטורה מן המזוזה כי היא איננה צריכה שמירה ממזוזה כי היא עצמה נעשית לשמירה כנ"ל: